

6. Je li činjenica da je inicijativu ublažavanja ili nagodbe pokrenula bankarska institucija i da je zabranjeno iznijeti dokument iz poslovnice banke, osim ako ga je potrošač potpisao, posebno važna prilikom ocjene moguće nepoštenosti odredbe o ublažavanju (članci 4. i 5. Direktive 93/13)?
7. Može li se ublažiti odredba koja je vjerojatno ništava zbog nepoštenosti (načelo neobvezatnosti)?
8. Može li se potrošač **odreći od podnošenja sudskih tužbi** protiv odredbe koja je vjerojatno ništava u odnosu na njega zbog nepoštenosti (članak 3. Direktive 93/13 u vezi s točkom 1. podtočkom (q) njezinog Priloga i načelo neobvezatnosti iz članka 6. Direktive)?
9. U slučaju potvrdnog odgovora, treba li obveza pružanja informacija prije sklapanja ugovora biti ista ili veća od one koja se zahtijevala u trenutku prvotnog sporazuma?
10. Onemogućava li obveza pružanja informacija prije sklapanja ugovora (članci 4. i 5. Direktive 93/13) to da se odredba o **odricanju** od podnošenja sudskih tužbi smatra **sekundarnom** i **dodatnom** (članci 3., 4. i 5. Direktive 93/13)?
11. Jesu li valjanost ublažavanja vjerojatno ništavih odredbi i odricanje od podnošenja sudskih tužbi kojima se traži njihovo proglašenje ništavima i bez učinka, protivni odvraćajućem učinku Direktive 93/13 u odnosu na poduzetnika ponuditelja (članak 7. Direktive 93/13 i presuda od 21. prosinca 2016., Gutiérrez Naranjo i dr. ⁽²⁾)?
12. Može li ugovorna odredba koja je vjerojatno ništava zbog nepoštenosti na temelju članaka 3. i 4. Direktive 93/13 obvezati potrošača na kojeg utječe ako financijska institucija nakon sklapanja ugovora u kojem je ta odredba sadržana postigne sporazum s klijentom prema kojem prodavatelj robe ili pružatelj usluga neće primjenjivati nepoštenu odredbu pod uvjetom da zauzvrat od potrošača primi neku drugu činidbu? Drugim riječima, sporazum sklopljen s potrošačem kojim se ništava odredba zamjenjuje drugom, za njega povoljnijom odredbom, daje učinak navedenoj ništavoj odredbi. Može li sporazum takve vrste biti protivan članku 6. stavku 1. Direktive 93/13?
13. Je li postupanje financijske institucije, poput onog opisanog u činjeničnom stanju, obuhvaćeno zabranom nepoštenog postupanja i nepoštene poslovne prakse u odnosu na potrošače, koja je predviđena u uvodnoj izjavi 14. i člancima 6. i 7. Direktive 2005/29 ⁽³⁾?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15, svezak 12., str. 24.)

⁽²⁾ Presuda od 21. prosinca 2016., Gutiérrez Naranjo i dr. (C-154/15, C-307/15 i C-308/15, EU:C:2016:980)

⁽³⁾ Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća (Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi) (SL 2005., L 149, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 101.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. siječnja 2019. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) — X-GmbH protiv Finanzamt Z

(predmet C-48/19)

(2019/C 148/14)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: X-GmbH

Tuženik: Finanzamt Z

Prethodna pitanja

1. Je li u okolnostima poput onih u glavnom postupku, u kojima porezni obveznik u ime fondova zdravstvenog osiguranja telefonski savjetuje osiguranike o različitim pitanjima u vezi sa zdravljem i bolestima, riječ o djelatnosti koja ulazi u područje primjene članka 132. stavka 1. točke (c) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾?
2. Je li za potrebnu stručnu kvalifikaciju za usluge navedene u prvom prethodnom pitanju i transakcije u okviru „programa praćenja pacijenata” u okolnostima poput onih u glavnom postupku dovoljno da telefonska savjetovanja provode „zdravstveni treneri” (medicinski asistenti, medicinske sestre) te da u otprilike trećini slučajeva sudjeluje liječnik?

⁽¹⁾ SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Žalba koju je 25. siječnja 2019. podnio RFA International, LP protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 15. studenoga 2018. u predmetu T-113/15, RFA International protiv Komisije

(predmet C-56/19 P)

(2019/C 148/15)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: RFA International, LP (zastupnici: B. Evtimov, odvjetnik, M. Krestiyanova, odvjetnica, D. O’Keeffe, *Solicitor*, N. Tuominen, E. Borovikov, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu;
- sam konačno odluči u sporu ako stanje postupka to dopušta;
- podredno, uputi predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje;
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka pred Sudom i troškova postupka pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Ovom žalbom osporavaju se samo utvrđenja Općeg suda o žaliteljevu drugom tužbenom razlogu u prvom stupnju.